

**Mál nr. 145/2016****M  
og****vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Slys við veiðar í Elliðaánum 23. júlí 2010.****Gögn.**

Málskot, móttakið 3.5.2016, ásamt fylgigögnum.  
Bréf V, dags. 25.5.2016.

**Málsatvik.**

Í málskoti kemur fram að M hafi slasast þegar hann var við veiðar í Elliðaánum, nánar tiltekið þannig að hann steig ofan í holu eða sprungu við árbakkann og ristarbrotnaði. Ekki er ágreiningur um að M hafi orðið fyrir líkamstjóni með þessum hætti þann 23. júlí 2010.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjónsins vegna óforsvaranlegra aðstæðna á veiðisvæði Elliðaána, en X sé umsjónaraðili með vatnasvæði þeirra og þess vegna sé kröfu beint að X. M skýrir aðstæður með þeim hætti að hann hafi stigið ofan í umrædda holu eða sprungu eftir að hafa fengið fisk á, en hann hafi flutt sig til í því skyni að vera í betri aðstæðum til að landa fisknum. M tekur einnig fram að þegar laxinn taki þá sé hugur veiðimannsins upptekinn við að landa honum en „ekki af illsjáanlegri sprungu“. M vísar til þess að hann hafi gert öryggisfulltrúa X viðvart á árinu 2009 um umrædda holu og tekið málið aftur upp í janúar 2010 á sérstökum fundi og hafi það verið fært til bókar af öryggisfulltrúanum. M telur að hann hafi mátt vænta þess að X gerði ráðstafanir í kjölfarið til að minnka slyshættu. Það að ekkert hafi verið gert af hálfu X sé gáleysi og á því verði X að bera skaðabótaábyrgð.

V vísar til þess að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð verði að sanna að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt. Það hafi M ekki gert en þrátt fyrir ítarlega leit af hálfu X þá hafi ekkert fundist sem staðfesti að hann hafi gert athugasemdir við aðstæður á veiðistöðum Elliðaár. Einnig bendir V á að um sé að ræða náttúrulegt umhverfi árinna og það sé gróft, holótt og hrjóstrugt. Það sé ekki óvenjulegar aðstæður á árbökkum og hafi því M átt að fara að öllu með gát. V rekur slysið til óhappatilviljunar og hafnar bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X.

**Álit.**

Í málinu liggur ekkert fyrir sem styður fullyrðingar í málskoti um að M hafi kvartað undan aðstæðum á árbakka Elliðaána á árunum 2009-2010, áður en hann slasaðist þann 23. júlí 2010. Telst því ekki sannað að X hafi vanrækt að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir slyshættu, enda í raun ekki heldur ljóst hvað X hefði borið að gera við þær náttúruaðstæður sem eru við árbakka almennt. Verður ekki með nokkrum hætti séð að aðstæður hafi verið með þeim hætti að X, sem umsjónaraðili vatnasvæðisins, geti borið skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. Því hefur ekki stofnast greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 24. júní 2016.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.